

Charlotte Brogren
Generaldirektör Vinnova
Styrelseordförande Stiftelsen Industrifonden

Stockholm den 22 augusti 2017

Mäster Samuelsgatan 56
101 58 Stockholm

Ärende: Tvistemål T 78 55 -12 Börje Ramsbro / Stiftelsen Industrifonden

Bästa Charlotte Brogren!

Jag tar mig friheten att än en gång kontakta dig personligen i din egenskap av styrelseordförande i Stiftelsen Industrifonden och i ovan nämnda ärende.

Jag inledde tvisten mot den statligt kontrollerade Stiftelsen Industrifonden (Industrifonden) med en förväntan på att parterna skulle respektera formerna för "fair trial" enligt Europakonventionen för de mänskliga rättigheterna, Artikel 6 - Rätt till en rättvis rättegång.

Av bifogad komplettering till min resningsansökan framgår med all önskvärd tydlighet att Industrifondens former för processföring inte motsvarar de mest elementära kraven på rättvis rättegång. Industrifonden har i stället valt metoden "Kill the Inventor" för att till varje pris krossa motparten och vinna framgång i tvisten.

Styrelsens ledamöter är tillsatta av regeringen för att säkerställa tillämpning av gällande lagstiftning, förordningar och övriga dekret. Dessutom skall Industrifonden vara ett stöd för oss innovatörer och entreprenörer för landets bästa. Jag kan inte se att det här alls rimmar med det beteende som Industrifonden har uppvisat i aktuellt tvistemål.

Tidigare regering initierade en utredning som dagens regering fullföljde, och som slutligen ledde fram till "SOU 2015:16 Ökat värdeskapande ur immateriella tillgångar". Denna mycket välskrivna och omfattande utredning har resulterat i att Näringsdepartementet nyligen beslutat tilldela myndigheten Vinnova 80 Mkr av våra skattemedel. Syftet med detta är att göra små- och medelstora företag medvetna om att ca 80 % av ett företags marknadsvärde omfattas av immateriella tillgångar, se Bil.nr 21.2.

Hur kan det då komma sig att Industrifonden med dig som styrelseordförande, också generaldirektör för Vinnova, och styrelseledamoten och tillika kanslirådet vid Näringsdepartementet Katarina Green kan acceptera att jag som innovatör och

entreprenör, grundare och ägare till den högteknologiska och globala System 3R-koncernen, skulle fråntas samtliga immateriella rättigheter och immateriella tillgångar utan någon som helst ersättning? Detta är nämligen vad Industrifonden bygger sitt försvar på enligt domslutet i mål nr T 78 55-12.

Med förfalskade urkunder och utsagor har Industrifonden i tvisten undanhållit samtliga immateriella rättigheter och immateriella tillgångar trots att marknadsvärdet på dessa översteg 100 Mkr för den igång varande System 3R-koncernen. Att det förhåller sig på det viset är lätt att bevisa för den som är intresserad nog att sätta sig in i saken. Borde inte en styrelse ta ansvar för att gå till botten med de här påstådda brotten?

Inte nog med det, min lönsamma koncern övertogs till substansvärdet, dvs "slaktvärdet" 1 kr, trots marknadsvärdet på cirka 175 Mkr

Det har bedrivits en processföring i det här målet som endast haft som mål att nedvärdera företaget och misskreditera och förlöjliga mig som innovatör och entreprenör.

Allt för att försvara det som förefaller vara en ren kapning av System 3R-koncernen utan att Industrifonden kunnat uppvisa något förvärvsavtal för den omtvistade aktieposten om 30.000 aktier marknadsvärderade till ca 58 Mkr.

Om de nu skulle stämma att företaget saknade värde, varför har då Industrifonden gjort sig så mycket besvär och tillgripit förfalskade urkunder, manipulerade vittnen och grova kränkningar av mig som motpart?

Som känt är slutade detta med att jag förlorade tvisten och dömdes att bära Industrifondens rättegångskostnad på ca 4.3 Mkr, nu uppgående till ca 5 Mkr. Jag tvingas bort från hus och hem och ett liv i existensminimum. Dessutom förnedras jag med att Kronofogden utsätter mitt hem till försäljning för att indriva rättegångskostnaden.

Jag är ytterligt förvånad och besviken över att den statliga Stiftelsen Industrifonden, utan kontroll som det verkar, outsourcat försvaret utan att själv försöka få till stånd någon som helst dialog med mig. Jag har skapat ett globalt och framgångsrikt företag av högsta teknologiska standard. Mina innovationer och mitt entreprenörskap har genererat tiotusentals manår av riktiga jobb på svensk mark och fortsätter så att göra än idag. Omsättningen var 2016 cirka 400 mkr, varav export 97 %.

Jag avtvingades det företag som presenteras i samlingsprospektet "System 3R" från juni 1994, Bil.nr:15. Detta mitt livsverk tvingades jag lämna utan någon som helst ersättning, utan någon som helst stöd eller uppskattning från statliga verksamheter eller myndigheter. Och mina insatser för samhället uppskattas tydligen inte ens så pass mycket att jag kan garanteras en rättvis rättegång och en andra prövning i hovrätten. Det förefaller till och med som om de samhällsfientliga krafterna har förtur till statens kassakista enligt Dagens Industri, 2017-07-14, "*Bidrag trots ekobrott. Vinnova ger stöd till företag med åtalad ordförande.*"

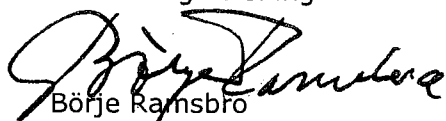
Börje Ramsbro

Bifogad resningsansökan är ett exempel på hur mycket som gått snett i vårt rättssamhälle. Det är märkligt att styrelsen i Industrifonden väljer att försvara detta genom att inte vidta några som helst åtgärder mot ombuden eller få till stånd en dialog med mig om de verkliga omständigheterna.

Jag beklagar att ha besvärat dig med denna skrivelse men jag finner det nödvändigt, då vårt svenska samhälle inte kan överleva om vi innovatörer och entreprenörer bestraffas på sätt som drabbat mig.

Önskas ytterligare information står jag självfallet till förfogande. Jag skulle även uppskatta att få utväxla erfarenheter.

Med vänlig hälsning

Börje Ramsbro

Bilaga:

Inlägga till Högsta domstolen mål nr Ö 146517, 2017-08-10